

РЕШЕНИЕ

№ 10854

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12450** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Дванадесета от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ /ДИТ/ С. против Решение № 3955 от 31.10.2025 г. на СРС, постановено по НАХД № 8592 по описа на същия съд за 2024 г., с което е отменено Наказателно постановление № 22-2400138 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" С., с което на "Марио 03" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Ч. Н. К., за нарушение по чл. 62, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв., на основание чл. 416, ал.5 вр. чл. 414, ал.3 от КТ. Касационният жалбоподател твърди, че съдебният акт на първоинстанционния съд е неправилен и незаконосъобразен. СРС неправилно е достигнал до извод, че не е доказан състава на нарушението, поради неправилно приложение на материалния закон. Сочил, че в хода на съдебното производство не е представен подписан договор от страна на работника. Твърди, че трудово правоотношение не е възникнало, въпреки това е изпратено уведомление до НАП за регистриране на посочения договор, с което е осъществен състава на нарушението. Претендира се отмяната на решението на СРС, респективно- потвърждаване на Наказателното постановление. Ответникът по касационната жалба е депозирал писмен отговор на жалбата, чрез процесуалния си представител адв. Ч., в което намира касационните оплаквания за неоснователни. Сочил, че още в административното производство е представен подписан екземпляр от договора, което изобщо

не е обсъдено и взето предвид от органа. Изтъква, че изложената в решението на СРС фактическа обстановка не се базира на доказателствата по делото, но като краен резултат решението е правилно. Обстоятелството, описано в НП и възприето от СРС, че договорът не е подписан, поради нежелание на работника е произволно и не произтича от събраните по делото доказателства. Претендира разноси в размер на 500лв.

Представителят на СГП, дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да се потвърди решението на СРС.

Касационната жалба е подадена в предвидения за това преклузивен процесуален срок и при наличието на правен интерес. При това положение същата се явява ДОПУСТИМА.

Първоинстанционният съд препраща към НП относно фактическата обстановка, описана в акта, като е приел за доказан факт отказа на работника да подпише съответния проект на договор.

За да отмени НП съдът е приел, че не извършено нарушение на чл. 62 ал.1 от КТ, нито на чл. 62 ал.3 от КТ, приета от съда като възможна норма, квалифицираща извършеното от дружеството, тъй като не е налице сключване на договор. Приел е, че са касае за недостоверно съдържание на изпратеното уведомление по чл. 62 ал.5 от КТ, евентуално престъпление по чл. 313 ал.1 или ал.3 от НК, или по чл. 270 ал.1 от НК.

Касационната съдебна инстанция намира изводите на първоинстанционния съд за неправилни и незаконосъобразни, поради следното:

Законодателят е счел, че сключването на трудов договор като основен правен институт в областта на трудовото право и стриктното спазване на изискванията за неговите форма и съдържание са допълнителна гаранция за зачитане правата и интересите на работника.

Безспорно нарушението по чл. 62, ал. 1 КТ е от категорията на формалните, тъй като за съставомерността му не се изисква настъпване вредоносен резултат. В конкретния случай, по делото безспорно е установено, че между дружеството и работника са съществували трудово правни отношения. Като такива, същите е следвало да се уредят чрез сключване на трудов договор в съответната писмена форма. Видно от приложените по делото екземпляри от трудов договор № 36/27.04.2023 г., такъв е бил изготвен в предвидената от закона форма, преди постъпване на работа на работника и подписан едностранно от работодателя. По делото е безспорно установено също, че в деня на изготвяне на договора и преди началото на полагане на труд от страна на работника, работодателят е изпратил уведомление до съответната ТД на НАП за регистриране на сключения договор, съгласно императивните изисквания на чл. 62, ал.5 от КТ. Видно от приложената по делото справка из. № 22388233191616/27.04.2023г. на НАП, уведомлението е заверено на същата дата. Налага се изводът, че независимо от липсата на положен подпис върху трудовия договор, уведомлението за сключването му е изпратено до НАП незабавно и преди постъпване на работа, както и че между страните не е било налице съмнение, че отношенията им са уредени като трудовоправни.

При тези обстоятелства, съдът намира, че в конкретния случай макар процесният трудов договор да не е бил надлежно сключен чрез полагане на подпис от страна на работника, това не е довело до ограничаване правата и законовите интереси на работника. Същият отговаря на изискванията за форма и съдържание, въведени в чл. 62 и чл. 66 от КТ. Както бе посочено, трудовият договор е бил надлежно и своевременно регистриран. Това представлява гаранция за спазване както на данъчното, така и на осигурителното законодателство. Регистрирането на трудовия договор оставя трайна следа в правния мир за съществуването на трудово правоотношение между "Марио 03" ЕООД и работника. Следва да се изясни, че в конкретния случай не става дума за прикриване на трудови правоотношения чрез сключване на граждански договор или други подобни, каквито са класическите случаи на този тип нарушения, както и за изпълнение задълженията на чл. 61,

ал.1 и, чл. 62 от КТ едва след завършване на съответната проверка от страна на контролните органи. Не става въпрос и за заобикаляне на закона, тъй като ако работодателят желал да прикрие действителните правоотношения или да не оформя трудовите правоотношения по надлежния ред, същият не би изготвил писмен трудов договор, не би го подписал, не би уведомил ТД на НАП за сключването му, не би застраховал работника, не би внесъл осигурителни вноски, не би му извършвал инструктаж и пр. Ясно е, че са извършени всички тези действия от работодателя, тъй като е било налице валидно трудово правоотношение с работника.

Отделно от изложеното по делото е приложено възражение на работодателя, от което е видно, че е налице валидно подписан договор от страна на работника, като погрешно при извършената проверка е представен екземпляра от него, който е за работника и не носи неговия подпис. Към него е представен и анекс, длъжностна характеристика и декларация от Р. П. от която е видно, че същата работи от 10м. като касиер, като никъде не е посочено, че не е желала да подпише договора с работодателя. Това обстоятелство не е изобщо взето предвид и коментирано от АНО.

Подобни твърдения, изложени и в НП не намират опора в доказателствата по делото.

Всичко дотук изложено, сочи, че дружеството не е извършило нарушение на трудовото законодателство, а наличието на неподписан екземпляр от договора съвсем не означава, че между страните въобще липсва подписан договор, още повече че е представен такъв преди съставянето на НП, съответно възникнало правоотношение.

При този изход на ответника се дължат разноски в размер на 500лв/петстотин/, чиято равностойност е 255,64 евро.

С оглед на горепосоченото Съдът намира, че решението на първоинстанционния съд следва да се остави в сила, въпреки неправилните установявания и правни изводи в него.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, 13 касационен състав

Р Е Ш И:

Оставя в сила Решение № 3955 от 31.10.2025 г. на СРС, постановено по НАХД № 8592 по описа на същия съд за 2024 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ /ДИТ/ С. да заплати на "Марио 03" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Ч. Н. К. сумата от 255,64 евро /двеста петдесет и пет евро и шестдесет и четири цента/ разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: